

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Cob/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616204553
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4616204553.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Mareka Olekšáka, v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739 proti žalovanému: R. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. U. XXX, XXX XX Q. U., zastúpenému: Pavol Trnka, advokát, so sídlom Novomeského 1322/16, 957 04 Bánovce nad Bebravou, IČO: 31 142 371, o zaplatenie 11.618,51 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti Rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 4Cb/15/2019 - 440 zo dňa 07.07.2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 4Cb/15/2019 - 440 zo dňa 07.07.2021 potvrdzuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou Okresnému súdu Topoľčany dňa 28.06.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 11.618,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo žalovanej sumy od 22.11.2014 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

2. Okresný súd Topoľčany rozhodol najprv vo veci rozsudkom č. k. 5Cb/9/2016 - 82 zo dňa 09.01.2017 tak, že žalobu zamietol a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 15Cob/41/2017 - 126 zo dňa 07.11.2017 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil. Proti potvrdzujúcemu rozsudku podal žalobca dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 2Obdo/33/2018 zo dňa 19.06.2019 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 07.11.2017 spolu s rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09.01.2017 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Topoľčany na ďalšie konanie.

3. Následne Okresný súd Topoľčany vydal dňa 18.12.2019 rozsudok č. k. 4Cb/15/2019 - 237, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi sumy 5.781,01 eura s príslušenstvom a vo zvyšku žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie tak žalobca ako aj žalovaný, pričom Krajský súd v Nitre o odvolaniach rozhodol rozsudkom č. k. 26Cob/13/2020 - 356 zo dňa 18.06.2020 tak, že rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 4Cb/15/2019 - 237 zo dňa 18.12.2019 v znení opravného uznesenia č. k. 4Cb/15/2019 -315 zo dňa 15.01.2020 v napadnutej časti týkajúcej sa výroku I. a výroku II. v časti o zaplatenie 131,20 eura potvrdil a v napadnutej časti týkajúcej sa výroku II. v časti o zaplatenie 1.215,42 eura a v napadnutej časti týkajúcej sa výroku III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení pritom odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie znovu posúdi výšku spôsobenej škody žalobcovi za samotné množstvo neoprávnene odobratého plynu, túto vypočíta podľa kogentnej právnej úpravy obsiahnutej vo vyhláške Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou

sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška č. 449/2012 Z. z.“), aplikovanej na základe § 82 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o energetike“), od tejto odpočíta výšku škody za množstvo neoprávnené odobratého plynu, ktorá bude žalobcovi v tomto súdnom konaní v danom čase už právoplatne priznaná (v spojení s týmto rozhodnutím odvolacieho súdu) a vo výške rozdielu, maximálne však v sume, v rozsahu ktorej zrušil odvolací súd týmto rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie (t. j. v sume 1.215,42 eura s 9,05 % úrokom z omeškania ročne od 22.11.2014 do zaplatenia). Zároveň uviedol, aby súd prvej inštancie pri novom rozhodnutí dbal na to, aby bolo dostatočne odôvodnené a tým aj presvedčivé, teda aby obsahovalo sumu relevantných skutkových zistení a presvedčivé právne úvahy a tým aj kritériá podľa § 220 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

4. Po vrátení veci odvolacím súdom rozhodol Okresný súd Topoľčany rozsudkom č. k. 4Cb/15/2019 - 440 zo dňa 07.07.2021 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.215,42 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne z tejto sumy od 22.11.2014 do zaplatenia. V odôvodnení uviedol, že viazaný právnymi názormi odvolacieho súdu vyslovenými v odôvodnení jeho rozsudku znovu posúdil výšku spôsobenej škody žalobcovi za samotné množstvo neoprávnené odobratého plynu, keď zohľadnil dokazovaním zistený najväčší hodinový príkon uvedeného prevádzkovaného plynového kotla v objekte žalovaného, teda príkon 3,36 m³/hod, výšku škody určil podľa kogentnej právnej úpravy obsiahnutej vo vyhláške č. 449/2012 Z. z., aplikovanej na základe § 82 ods. 3 Zákona o energetike s tým, že odpočítal výšku škody za množstvo neoprávnené odobratého plynu, ktorá bola žalobcovi v tomto súdnom konaní v danom čase už právoplatne priznaná v sume 5.781,01 eur s prísl. (v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu) a vo výške rozdielu, v sume, v rozsahu ktorej zrušil odvolací súd rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie, t. j. v sume 1.215,42 eura s 9,05 % úrokom z omeškania ročne od 22.11.2014 do zaplatenia, žalobe žalobcu na základe vyššie uvedených dôvodov vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.215,42 eura a úroku z omeškania zo sumy 1.215,42 eura vo výške 9,05 % ročne od 22.11.2014 (t. j. od nasledujúceho dňa po splatnosti faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2014, splatnej dňa 21.11.2014, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením dlhu) do zaplatenia. V odôvodnení tiež súd prvej inštancie uviedol, že Krajský súd v Nitre v bode 62. na 26. strane odôvodnenia svojho rozsudku konštatoval, že z dokazovania, ako je popísané v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie vyplynulo, že z dvoch kotlov, ktoré sa nachádzali v objekte žalovaného, v ktorom dochádzalo k neoprávnenému odberu plynu, bol v rozhodnom období zapojený len jeden kotol, ktorého najväčší hodinový príkon, zistený z návodu k montáži a obsluhu plynového kotla Beretta Idra Exclusie, bol 3,36 m³/hod., v bode 64. na 26. strane odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v bode 42. odôvodnenia rozsudku explicitne uviedol, že z návodu k montáži a obsluhu plynového kotla Beretta Idra Exclusie vyplýva spotreba plynu 2,82 - 3,36 m³/hod.

5. Proti rozsudku 4Cb/15/2019 - 440 zo dňa 07.07.2021 podal žalovaný v celom rozsahu odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovaného na zaplatenie žalobcovi sumy 103 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne z tejto sumy od 22.11.2014 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol a vo vzťahu k trovám konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva. V odvolaní žalovaný nepoukázal na konkrétny odvolací dôvod podľa § 365 CSP, avšak z obsahu odvolania vyplýva, že súd prvej inštancie podľa neho dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP].

6. V odvolaní žalovaný uviedol, že z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26Cob/13/2020 - 356 zo dňa 18.06.2020 vyplýva iba tá skutočnosť, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že v objekte žalovaného bol v prevádzke iba jeden kotol, ktorý má vyšší najvyšší hodinový príkon ako ten, z ktorého vychádzal žalobca pri výpočte škody v žalobe, nepostupoval správne, ak pri stanovení rozsahu neoprávneného odberu nevychádzal z tohto vyššieho najvyššieho odberu (teda z odberu zodpovedajúceho hodnote 3,36 m³/hod.), ale vychádzal z nižšej hodnoty (2,27 m³/hod.), pričom takýto postup súdu prvej inštancie pokladá odvolací súd za predčasný a neprípustný. To, že odvolací súd v zrušenej časti uložil súdu prvej inštancie, aby znovu posúdil výšku spôsobenej škody a dbal na to, aby jeho nové rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené, a aby obsahovalo sumu relevantných skutkových zistení a presvedčivé právne úvahy podľa odvolateľa neznamena, že súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v takom rozsahu, že len mechanicky prepočíta škodu tak, aby zodpovedala najvyššiemu odberu na kotle s vyšším príkonom (ak by tomu tak bolo, bol by odvolací súd vo vzťahu k tejto spornej otázke sám rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a rozsudok by ani čiastočne nebol rušil a v zrušenej časti vec vracal na nové konanie). Z dôkazov, ktoré boli súčasťou spisového materiálu už pred pôvodným rozhodnutím súd prvej inštancie

tak, ako na tieto dôkazy poukázal žalovaného právny zástupca na pojednávaní konanom 14.06.2021, pritom podľa názoru odvolateľa bezpečne vyplýva, že v čase súdom konštatovaného neoprávneného odberu na prevádzke odoberal plyn na plynovom kotle s výrobným číslom AS50094 s príkonom 2,82 m³/hod. a nie na plynovom kotle s výrobným číslom AS000029 s príkonom 3,36 m³/hod., a preto skutkový záver vyplývajúci z odôvodnenia pôvodného rozsudku súdu prvej inštancie v tom smere, že v čase neoprávneného odberu bol na jeho prevádzke vykonávaný odber iba na kotle s vyšším príkonom evidentne nezodpovedal vykonaným dôkazom. Súd prvej inštancie podľa odvolateľa bez toho, aby bol jeho postup v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu, nielenže mohol, ale mal tieto dôkazy premietnuť do svojho nového rozhodnutia spôsobom, ako to navrhol jeho právny zástupca na pojednávaní dňa 14.06.2021.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a proces predchádzajúci jeho vydaniu bol podľa neho v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom ho navrhol potvrdiť. Pokiaľ ide o dôvody žalovaného uvedené v odvolaní, žalobca uviedol, že na pojednávaní dňa 14.06.2021 predložil žalovaný súdu a žalobcovi vytlačenú čiernobielu fotografiu, na ktorej je akýsi štítok, na ktorom je uvedený menovitý a minimálny tepelný príkon, menovitý a minimálny tepelný výkon, maximálny tlak úžitkovej vody, maximálny tlak vykurovacej vody, kategória kotla, druh plynu a označenie IDRA EXCLUSIVE ESI 24, N. AS 000029. Na tomto bližšie neidentifikovanom štítku nie je uvedený maximálny hodinový príkon plynového spotrebiča. Podľa názoru žalobcu malo predloženie tejto listiny výlučne za účel vzbudiť pochybnosti o správnosti zisteného skutkového stavu. Problémom však je, že medzi tvrdením, ktoré prezentoval žalovaný na pojednávaní, a to že hodinový príkon plynového spotrebiča bol 2,27 m³ a predloženou listinou, ktorej vierohodnosť je prinajmenšom sporná, neexistuje. Z listiny podľa žalobcu nevyplýva to, čo žalovaný tvrdí. Z listiny tiež podľa neho nevyplýva, aký kotol bol inštalovaný na odberom mieste. Žiadne z tvrdení prezentované žalovaným na pojednávaní nebolo podľa žalobcu podporené dôkazom. Rovnako podľa žalobcu argumentuje žalovaný aj v odvolaní, avšak to neobsahuje žiadne odkazy na relevantné dôkazy, žiadne odkazy na body rozhodnutí súdov v danej veci, obsahuje len tvrdenie o údajnej nevierohodnosti údaju o maximálnom hodinovom príkone plynového spotrebiča na odbernom mieste, kde bol zaznamenaný neoprávnený odber zemného plynu žalovaným. Žalobca poukázal na bod 53. rozsudku súdu prvej inštancie, kde je konštatované, že hodinový príkon plynového spotrebiča bol 3,36 m³, s čím sa stotožnil už v minulosti aj Krajský súd v Nitre vo svojom rozsudku č. k. 26Cob/13/2020 - 356, ktorý túto skutočnosť uvádza v bode 26. odôvodnenia rozhodnutia. Nie je podľa žalobcu možné, aby žalovaný v spore, ktorý trvá od roku 2016 po rokoch konania súdov otváral otázku maximálneho hodinového príkonu plynového spotrebiča na poslednom pojednávaní pred vydaním rozhodnutia, a to spôsobom, kedy predloží na pojednávaní neidentifikovateľnú listinu s rôznymi údajmi, ktoré však nepodporujú jeho tvrdenia. Okresný súd Topoľčany podľa žalobcu zistil skutkový stav veci už v rozsudku č. k. 4Cb/15/2019 - 237 zo dňa 18.12.2019, ktorý je v časti žalovaného nároku už právoplatný. V tomto rozsudku na základe vykonaného dokazovania súd ustálil maximálny hodinový príkon plynového spotrebiča v objeme 3,36 m³. Dané potvrdil aj Krajský súd v Nitre. Nemôžu byť teda dôvodné pochybnosti o zistení skutkového stavu veci. Požiadavka žalovaného v odvolaní na doplnenie dokazovania sa podľa žalobcu prieči nielen zásade hospodárnosti konania, ale hlavne zásade sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania a zásade účinnej procesnej ochrany. O to viac, že z predloženej listiny vôbec nevyplývajú skutočnosti, ktoré tvrdí žalovaný v odvolaní.

8. Žalovaný sa už k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

9. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

13. Podľa § 390 CSP, odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak

a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a

b) odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

14. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v súlade s ust. § 378 a nasl. CSP, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že sa cíti byť rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a zároveň sa cíti byť viazaný aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

16. Odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje v celom rozsahu na odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje v rovine skutkových zistení, ako aj v časti právneho posúdenia. Pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a námietky odvolateľa, k týmto uvádza nasledovné.

17. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

18. Podľa Čl. 11. ods. 2 CSP, pri posudzovaní obsahu úkonov strán sporu sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone.

19. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

20. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

21. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

22. Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

23. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

24. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

25. Ako vyplýva z obsahu odvolania, žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nezohľadnil ním predložené listinné dôkazy v tom smere, že v čase neoprávneného odberu bol v prevádzke žalovaného kotol s nižším hodinovým príkonom (2,82 m³/hod.) a nie s vyšším príkonom (3,36 m³/hod.), čo by malo podľa neho vplyv na výšku škody.

26. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že nepovažuje za potrebné rekapitulovať celú podstatu sporovej veci a najmä odôvodňovať základ právneho nároku, keďže tak už podrobne urobil v jeho predchádzajúcom rozsudku č. k. 26Cob/13/2020 - 356 zo dňa 18.06.2020. Odvolací súd však poukazuje na nasledujúci záver uvedený v odôvodnení tohto rozsudku: „Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní viazaný právnymi názormi odvolacieho súdu vyslovenými v odôvodnení tohto rozsudku (§ 391 ods. 2 CSP) a po vrátení veci v zrušujúcej časti na ďalšie konanie, vychádzajúc z právnych záverov už uvedených najmä v bode 70. a 71. odôvodnenia, znovu posúdi výšku spôsobenej škody žalobcovi za samotné množstvo neoprávnene odobratého plynu, túto vypočíta podľa kogentnej právnej úpravy obsiahnutej vo vyhláske č. 449/2012 Z. z., aplikovanej na základe § 82 ods. 3 zákona o energetike, od tejto odpočíta výšku škody za množstvo neoprávnene odobratého plynu, ktorá bude žalobcovi v tomto súdnom konaní v danom čase už právoplatne priznaná (v spojení s týmto rozhodnutím odvolacieho súdu) a vo výške rozdielu, maximálne však v sume, v rozsahu ktorej zrušil odvolací súd týmto rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie (t. j. v sume 1.215,42 eura s 9,05 % úrokom z omeškania ročne od 22.11.2014 do zaplatenia) a v ktorej preto konanie ešte bude ďalej prebiehať. Súd prvej inštancie pritom bude dbať, aby jeho nové rozhodnutie, ktorým rozhodne o uvedenej zostávajúcej časti predmetu konania, bolo dostatočne odôvodnené a tým presvedčivé, teda aby obsahovalo sumu relevantných skutkových zistení a presvedčivé právne úvahy a tak spĺňalo všetky kritéria vyplývajúce z § 220 CSP.“ Ako vyplýva z uvedenej citácie odôvodnenia predchádzajúceho rozsudku odvolacieho súdu, odvolací

súd jasne vymedzil úlohu súdu prvej inštancie v ďalšom konaní, a to posúdiť výšku spôsobenej škody žalobcovi. Ako je však rovnako zrejmé z citovaného textu, odvolací súd nemal na mysli, aby súd prvej inštancie znovu vykonával celé rozsiahle dokazovanie, ale aby vychádzal pri výpočte škody zo záverov uvedených najmä v bode 70. a 71. odôvodnenia predchádzajúceho rozsudku. V čase týchto záverov bolo jednoznačne ustálené (tak súdom prvej inštancie ako aj odvolacím súdom), že plynový kotol, z ktorého sa pri výpočte vychádzalo, a ktorý mal byť v čase neoprávneného odberu v prevádzke, bol plynový kotol s najvyšším hodinovým príkonom 3,36 m³. Túto skutočnosť navyše žalovaný nerozporoval počas celej doby konania, t. j. od vyjadrenia k žalobe zo dňa 03.08.2016 do posledného pojednávania dňa 14.06.2021); naopak, vo vyjadrení zo dňa 27.11.2019 (na č. I. 212) dokonca uviedol, že kotol, ktorý je v prevádzke je podstatne výkonnejší. Odvolací súd sa preto nestotožnil s argumentáciou odvolateľa o tom, že úlohou súdu prvej inštancie po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu bolo nielen prepočítať výšku náhrady škody, ale opätovne vykonávať dokazovanie ohľadne toho, ktorý kotol bol v čase neoprávneného odberu v prevádzke.

27. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 285/2008 uviedol nasledovné: „Aby účastník mohol splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností účastníkom, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok preňho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t. j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.“ alebo na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 6/2010, podľa ktorého: „Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.“

28. S poukazom na vyššie citované rozhodnutia možno konštatovať, že sporová strana nenesie v konaní iba dôkazné bremeno, ale aj bremeno tvrdenia, a to bez ohľadu na to, či ide o stranu žalobcu alebo stranu žalovanú. Bremeno tvrdenia je explicitne vyjadrené aj v základných princípoch CSP, v Čl. 8, podľa ktorého sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. S poukazom na túto povinnosť odvolací súd konštatuje, že nepostačuje, ak strana predloží do konania listinný dôkaz bez toho, aby svojimi tvrdeniami podporila, čo týmto dôkazom sleduje. V prejednávanej veci žalovaný predložil súdu listinné dôkazy (fotografie výrobných štítkov kotla č. AS 50094 a kotla č. AS 0000029) v novembri 2019, ktoré mali preukazovať, že jeden z kotlov nebol v čase neoprávneného odberu v prevádzke, avšak v rozpore so svojimi tvrdeniami na pojednávaní dňa 14.06.2021 vtedy tvrdil, že v prevádzke bol kotol výkonnejší. Tvrdenia žalovaného k predloženým dôkazom, ktoré mali slúžiť na jeho procesnú obranu preto súd vyhodnotil v zmysle, v akom ich súdu prezentoval žalovaný (v súlade s Čl. 11 ods. 1 a 2 CSP), a preto je odvolací súd toho názoru, že pokiaľ žalovaný počas celej doby konania tvrdil skutočnosti, na základe ktorých súd aj viedol dokazovanie, je neprípustné, aby svoje tvrdenia

diametrálne zmenil pred rozhodnutím vo veci samej s prihliadnutím na to, že konanie trvalo viac ako štyri roky.

29. Z citovaného ustanovenia Čl. 8 CSP nevyplýva len povinnosť tvrdiť skutočnosti slúžiace na procesný útok alebo procesnú obranu, ale aj ďalšie kritérium, a to časové. Nový procesnoprávny kódex (oproti predchádzajúcemu Občianskemu súdnemu poriadku) kladie väčší dôraz na efektívnosť a rýchlosť súdnych konaní ako jedného z atribútov práva na spravodlivý proces vychádzajúc z Čl. 48 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava SR“) ako aj z Článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Kritérium efektívneho, t. j. rýchleho a zároveň hospodárneho konania však CSP nekladie len na súdne orgány, ale tiež na samotné sporové strany. Toto kritérium je potom konkrétnejšie vyjadrené napr. v ust. § 153 a 154 CSP (sudcovská a zákonná koncentrácia konania). V kontexte uvedeného preto odvolací súd konštatuje, že pokiaľ žalovaný tvrdil (resp. nerozporoval) počas celého konania skutkové závery o tom, že v čase neoprávneného odberu bol v prevádzke kotol s vyšším výkonom, je neprípustné, aby toto tvrdenie zmenil na poslednom pojednávaní pred rozhodnutím vo veci samej a poukazoval pri tom na rovnaké listinné dôkazy, na ktoré poukazoval, avšak s úplne opačnou argumentáciou. V takom prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď pri rozhodovaní tvrdenia žalovaného nezohľadnil a žalobcovi priznal nárok podľa výpočtu, ktorý vychádzal z vyššieho hodinového príkonu plynového kotla.

30. Súdu prvej inštancie v tejto súvislosti možno vytknúť len to, že nezohľadnenie tvrdení žalovaného prednesené na poslednom pojednávaní neodôvodnil v napadnutom rozhodnutí, a teda nepostupoval dostatočne v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, a to aj prihliadnutím na závery odvolacieho súdu z predchádzajúceho rozsudku (povinnosť nové rozhodnutie riadne odôvodniť). Túto vadu však odvolací súd zhojil svojim odôvodnením, a preto nevidel dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Potvrdzujúcemu výroku zodpovedá aj výrok o náhrade trov odvolacieho konania, pričom odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, keďže bol v celom rozsahu úspešný.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.